

УДЕТСКИ ЖИВОТЪ

чете повече отъ три часа. Следъ това се записа и потъна сякашъ въ тетрадката. Но по едно време челото му се сбра. Той стана неспокоеенъ. Загледа прехласнато. Следъ малко стана и излѣзе на вънъ. Майката рипна и тръгна по-дире му. Тя вървѣше и мислѣше, че Герчо нѣма да се върне вече въ кѫщи. Мжка сви душата ѝ...

Наближиха Спасовата кѫща. Тре-ти пѣтли пропѣха. Нѣкѫде лавна куче. Луната освѣтяваше овошките.

Герчо влѣзе у Спасови, при-ближи се до одаята и зачука на прозореца.

— Кой е? — обади се Спасо-вата майка.

— Азъ съмъ, Герчо, како Митро. Моля ти се, събуди Спася! Искамъ да го попитамъ нѣщо.

— Че кое време е, бре чедо? Отъ сега ли ще тръгнете да играете? Не може, засрами се!

— За друго... За уроци ще го питамъ, — замоли се Герчо.

Герчовата майка всичко чу. Върна се въ кѫщи. Следъ малко се върна и Герчо и седна да пише...

Така мина тази нощъ.

На заранъта Герчо тръгна за школото. Майка му скрито се рад-ваše.

Този денъ бѣше най-щастливиятъ за немирния и ленивъ ученикъ. Учи-тельть го похвали предъ цѣлото отдѣление. И въ Герчовата душа

свѣтна. Сякашъ тежъкъ камъкъ се срути отъ гърдитѣ му.

Следъ обѣдъ той не излѣзе да играе, а остана да пише въ кѫщи.

Майка му се доближи и начена:

— Защо, Герчо, не идешъ да играешъ? Това ме учудва. Другъ пътъ не можехъ съ сила да те задържа, а сега нещешъ...

— Чакамъ чично, мамо. Нали ще ме води въ града занаятъ да уча?

— каза Герчо и сълзитѣ му блик-наха. — Но азъ не се страхувамъ, за-щото работата е най-свѣтлото дѣло на човѣка. Мжка ми е само за школото!

Въ това време при тѣхъ влѣзе Герчовиятъ учитель. Той поздрави майката и започна да се хвали отъ Герча.

А Герчо изхврѣкна посраменъ вънъ и приклекна до плета.

До пѣтната врата застана чично му и викна:

— Хайде, Герчо, въ града ще те водя. Побѣрзай, че конетѣ ча-катъ впрегнати.

— Не, — извика майката на Герча отъ стаята, — излѣзе и прегърна своя синъ. — Герчо е послушенъ вече!

— Да, и трудолюбивъ ученикъ, — прибави учительъ и показа на чично му новиятъ урокъ, който Герчо бѣше написалъ следъ завръщането си отъ школото.

— Ще пиша, ще пиша на бати